

Velikonoce

Co si myslíte o Velikonocích? Když se Velikonoce vybaví v hlavě nám, tak nás napadne jen jediné. To, jak nás soused zve k němu domů, aby nás naučil plést pořádnou pomlázku. Věděli jste, že si můžete uplést pomlázku i z 16 prutů? Možná se divíte, ale jde to. Není to až tak těžké, avšak nemusí se to podařit každému. Každou pomlázku je dobré nechat odpočívat ve vodě alespoň týden. Poté je pomlázka velmi pružná a neničí se.

Jako další se nám vybaví vzpomínky, kdy nás táta bral ráno brzy s sebou na koledy. Každý jsme měli svůj košíček a svou pomlázku. Ovšem táta musel mít vždy tu největší. Pokaždé jsme navštívili bezmála celou vesnici. Od dveří ke dveřím, od prahu k prahu. Zazvonili jsme, odrecitovali básničku a vykoledovali dobroty a cukrovinky.

Co se při slově Velikonoce vybaví Vám? Takovou otázku jsme položili mnoha našim spolužákům a výsledky nejen tohoto průzkumu najdete v jarním čísle našeho Lerchováku. Těšte se a čtěte!

V.Vavřík, M. Šedivý, 9.B

Titulní stránku namalovala A. Kočí, 8.A

Králíček Tom

Tom bydlel v noře se svou maminkou a se svým bráškou Ferdou. Ale Tom už dospíval a rozhodl se, že si vyrazí do světa. Rozloučil se s maminkou a Ferdou a vyrazil. Nejprve potkal morče Pepíka a zeptal se ho, kam jde. Tom mu odpověděl, že jde do světa a Pepík mu odpověděl, že také jde do světa. Tak šli spolu a cestou potkali laň Vanilku a ta jim řekla: Ahoj, kdopak jste? Já se jmenuji Tom a tohle je Pepík. Ahoj, já jsem Vanilka. Ráda vás poznávám. A kam to jdete? Jdeme do světa. Chceš se přidat? Moc ráda. A tak šli dál a zanedlouho byli na konci lesa a Tom povídá: Tak jsme na místě.

Pokračování příště...

Malý zpravodaj

Jak se slaví Velikonoce na Ukrajině?

Velikonoce se slaví po celém světě. Bylo by nesprávné nazývat tento den obyčejným svátkem. Tento svátek totiž ctí naději na spásu, protože Kristus vstal z mrtvých a s tím je spojeno mnoho obřadů právě na Ukrajině. NA mnoha místech naší země se velikonoční tradice a rituály dodržují téměř bez změny již od pradávna. Oslavy jsou na Zakarpatí obzvlášť pestré, tento region je bohatý na tradice. Velikonoční svátky jsou pro každého z nás spojeny s průvodem se svíčkami, červenými róby církevních představitelů, radostným zpěvem a vzájemným pozdravem: „Kristus vstal! On je skutečně vzkříšený!“

V. Zelinskyj, 9.B

Svátky

Masopust

Masopust je období před začátkem postní doby, v němž se lidé radují, veselí, pořádají zábavy, hostiny a maškarní průvody. V původním smyslu jde o „opuštění masa“. Slavení masopustu může mít různé podoby, jinak ho prožívají lidé na venkově a jinak ve městě. Období masopustu začíná od svátku Tří králů (6. 1.) do Popeleční středy, jejíž datum je proměnlivé.

Morana

je slaměná figura oblečená v ženských šatech, známá pod četnými jmény jako například Morana, Morena, Marzana, Mařena, Smrt, Smrtka nebo Smrtholka.

Vynášení Moreny je pradávný pohanský zvyk. Odehrává se sice v době velikonočního půstu, do svého harmonogramu jej zaznamenali i křesťané. Ve skutečnosti jde ryze o pohanský zvyk, který má svou tradici tak hlubokou, že sahá ještě do doby předkřesťanské. A i když v Čechách se již takřka netraduje, Morava si vynášení Moreny doslova užívá.

Vynášení Moreny je zvyk, který zakončuje zimu. Zvyk se proto zpravidla odehrává o Smrtné neděli. Někdy se však provádí i na Družebnou nebo Květnou neděli. V minulosti bylo vynášení Moreny zakázané. Prostým lidem trvalo poměrně dlouho, než tradici prosadili na seznam křesťanských velikonočních tradic. Když se vynášení Moreny nepovedlo potlačit, církve se s ním smířila. Nakonec rituál vynášení Moreny začal upadat sám v 19. století, kdy tradice získala podobu mládežnických her.

Na začátku našeho letopočtu byl ukřižován Ježíš Kristus a v noci ze soboty na neděli se odehrál zázrak zmrtvýchvstání. Proto se ta noc nazývá Velkou nocí. A právě od ní je odvozen náš název Velikonoce.

Symbols a tradice Velikonoc:

Velikonoční beránek prý připomíná Beránka božího, vajíčko je již od pradávna považováno za symbol plodnosti, úrodnosti, života, narození i vzkříšení.

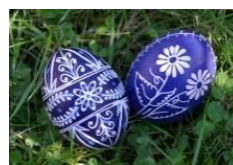
Zajíček prý tajně roznáší velikonoční vajíčka.

Kočky, které dnes známe jako dekoraci, se světily a bývaly považovány za lék proti bolení v krku a zimnici, přidávaly se i krávám do krmení, aby dobře dojily.

A konečně **pomlázka** - děvčata se vyplácela proto, aby byla zdravá, veselá, pilná a svěží tak, jako je pružný, svěží a ohebný mladý vrbový proutek.

Dalším zvykem je **koledování** a **zdobení vajec**.

Druhy kraslic:

Svatý týden - pašijový týden

Květná neděle byla celá ve znamení svěcení kočiček, které měly podle lidové tradice ochrannou moc. A neobyčejné schopnosti mají prý také lidé, kteří se právě v tento den narodili.

Modré pondělí je pojmenované podle německého "blau". To kromě modré barvy, do které se v tento den zdobily kostely, znamená také "neschopný práce". V tento den tak bylo lidem podle tradice zakázáno vykonávat jakoukoliv práci.

Šedivé úterý získalo své pojmenování zřejmě podle toho, že hospodyně v tento den vymetaly pavučiny. Dále se bílilo a myla se okna. Tomuto dni se říkalo také Žluté úterý, asi podle slunečního světla, které se po úklidu opět dostalo dovnitř.

Škaredá středa symbolizuje den, kdy Jidáš zradil Ježíše a před tím se prý na něj škaredil. V domácnostech se uklízelo a hlavní bylo vymetání komínů. Odtud také pochází další lidový název: Sazometná středa.

Zelený čtvrtek byl dnem odpuštění. Rodiny se modlily a všichni se omyli rosou, která bránila nemocem. Také se sel len a hrách, protože vše, co se v tento den zaselo, dobře prospívalo.

Velký pátek připomíná utrpení Ježíše Krista, který byl v tento den odsouzen, ukřižován a pohřben

Bílá sobota byla ve znamení smutku u Ježíšova hrobu. Večer a v noci pak nastávají oslavy Kristova vzkříšení.

MALÝ ZPRAVODAJ:

Zprávičky:

- Žáci Daniel Psohlavec a Bartoloměj Vilček ze 4. C udělali průzkum mezi některými učiteli a žáky. Vše zaznamenali do tabulky. Jaký tým by sis vybral?

TÝM	Viktorka	Sparta	Slavie
HLASY	36	62	34
UMÍSTĚNÍ	2.	1.	3.

- S kroužkem jsme pomohli ptáčkům přežít zimu a vyrobili jsme jim pochutiny:

Co jsme potřebovali? Jablka, lojové koule, špejle, provázek.

Lojové koule jsme nakrájeli na kostičky. Opatrně jsme je navlékli na špejle. Provázek jsme připevnili na jablka a už jsme zapichovali špejle.

- A také jsme v době největších mrazů postavili obrovského sněhuláka. Tomu jsme oblékli barevnou šálu a všichni jsme si to moc užili.

Policejní záplety.... v hlavní roli ČOKOLÁDA

Nechtěla zaplatit 12 čokolád

Ahoj! Jmenuji se Milka, ta lahodná mléčná čokoláda, kterou všichni tak milujete a pěstujete si na mě závislost. To byl také nejspíše důvod incidentu, o kterém vám chci dneska vyprávět.

Začnu úplně od začátku. Minulé pondělí jsem poprvé spatřila svět. První, co jsem viděla, byly obrovské stroje, které se neustále hýbaly. najednou vedle mě přistála úplně stejná čokoláda jako já, což mě trochu zarazilo, a proto jsme si hned začali povídat o tom, jak je možné, že jsme si tak podobné. Než jsme ale stihly dojít k nějakému závěru, zabalili nás do úplně totožného obalu a pak už jsem viděla jenom černou barvu a slyšela, jak nás na něco nakládají a zvuky pneumatik. Naštěstí se můj obal brzy roztrhl a já jsem opět viděla, jak nás někdo přiváží do velikého supermarketu. Zde nás všechny vyskládali na velké regály a na mě položili nálepku, na které stálo: "Zlevněno z důvodu poškození obalu.", což mě trochu urazilo, ale zároveň jsem byla ráda, že mohu dále poznávat svět. A proto ani nedokážu popsat radost, kterou jsem prožívala, když si mě a dalších jedenáct čokolád vybrala nějaká zhruba padesátiletá žena. Radost se však záhy změnila v hrůzu, protože starší paní se místo toho, aby zaplatila, dala na útěk.

Nakonec nás policisté navrátili zpátky do regálu a žena byla odsouzena na tři roky vězení. Kdyby to bylo na mě, tak zato, jaká traumata mi způsobila, bych ji dala zavřít nejméně na deset let. Vždyť mě vlastně tak trochu unesla, nebo snad ne?

Nela Doležalová, 9. A

Příběh o zradě

Jsem čokoláda, sladký poklad našeho světa. Všechno začalo, když jsem poznala mé kamarády, kapku mléka a zrnko kakaa. Byli jsme nerozlučné trio.

Pak přišla zrada. Moji kamarádi začali upřednostňovat jiné suroviny. Začali se scházet s exotickými oříšky a ovocem. Když jsem se o to dozvěděla, řekla jsem si: "Co mají oni a já ne?" Postupně jsem upadala do stále větších depresí. Dostalo se to až tak daleko, že jsem přemýšlela nad přerozinkováním.

Poté mi ale došlo, že takto skončit nechci. Nastoupila jsem do protirozinkové léčebny a vše začalo vypadat opět úžasně. Došlo mi, že má chuť je nenahraditelná a i když mě opustili mí přátelé, tak jsem dokázala tuto hořkou událost obrátit ve svůj prospěch!

Tomáš Holeček, 9. A

Ukradené čokolády

Ve středu odpoledne jsme si, my čokolády, povídaly v regálu: "Holky, já jsem slyšela, že rohlík podvedl housku s bagetou..." říká jedna čokoláda. "To já jsem zase slyšela, že bageta ho nechce..." říká druhá. Okolo regálu chodí spoustu lidí, jako každý den, a čokolády mají spoustu času na řešení svých problémů.

Pár metrů před naším regálem je nějaká divná krabička, ve které jsou obrázky lidí, jak chodí a nakupují. "Hele, holky, támhletu paní znám, ta se sem na nás chodí dívat." říkám. "No jo, to je ona." přitakaly mi ostatní čokolády. Najednou ta paní vešla dovnitř obchodu a chodila sem a tam. Po nějaké době došla k našemu regálu. "Holky, já mám nějaký divný pocit." říkám. Paní se začala rozhlížet kolem a pomalu otevírat svoji hnědou koženou tašku. "Tak pojd'te sem!" řekla nám potichu šeptem a začala nás jednu po druhé dávat do tašky. "Holky, pomóóóó!!!" křičely jsme jedna před druhou, ale paní pokračovala dál. V tom si paní všiml hlídač. "Zlodějka, chyt'te ji...!!! Stůjte!!!" zakřičel. Paní se rozběhla a

my jsme se v tašce valily z jedné strany na druhou. "Není mi nějak dobře od žaludku..." říkám jim. "To dáš, musíš to vydržet, nedá se nic dělat..." povzbuzovala mě moje nejlepší kamarádka. Paní stále běžela a vypadalo to, že jí hlídač ztrácí z očí. "Okamžitě stůjte!!!" křičel, ale marně. Všechny jsme v tašce ani nedutaly, ani jsme nevěděli, kde jsme. "Holky, já se bojím." řekla jsem. V tom jsme slyšely výkřik a ránu, v tu chvíli jsme byly na zemi. Zlodějka zakopla o vozíček, který byl na zemi. "Co se stalo?" ptaly jsme se jedna druhé. O chvíli později jsme slyšely houkat policejní auto a nás odnesli zpět do obchodu. "Uff, to se mi ulevilo." řekly jsme všechny naráz. "Ještě že se nám nic nestalo, všechny dílečky jsou na svém místě."

V obchodě máme teď vlastní vitrínu, kde jsme od té doby vystavené a to byste nevěřili, kolik lidí se tam na nás chodí dívat. "Holky, no vidíte, jak málo stačilo k tomu, abyste byly slavné, ještě že to takhle dopadlo, tahle vitrína to je něco jiného, než obyčejný regál, to nám budou ostatní závidět. A víte, co jsem slyšela, že paní Bagetová Bylinková si našla nového přítele, nevíte, kdo by to mohl být?"

Anička Zrounová, 9. A

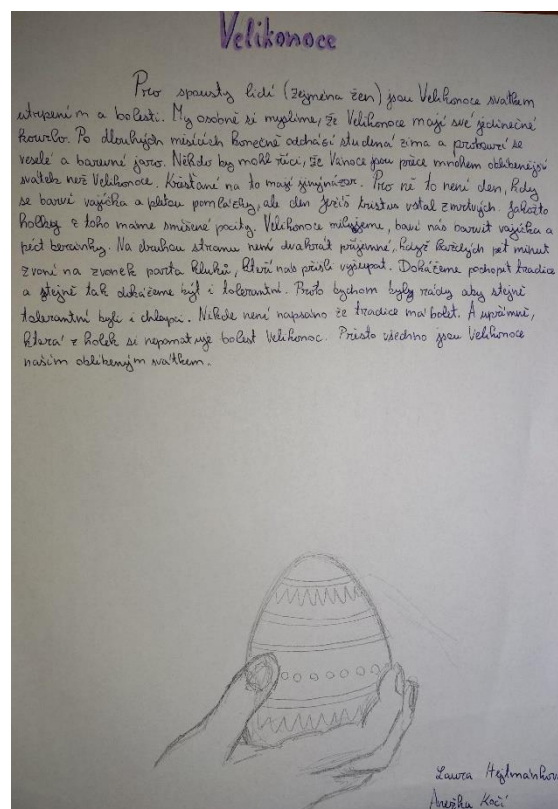

VELIKONOCE NAŠIMA OČIMA

Vsadíme se, že se najdou lidé, kteří ani netuší proč se slaví Velikonoce. Je to křesťanský svátek a hodně lidí si myslí že je to přivítání jara, ale důvodem tohoto svátku je, že se Ježíš pro všechny obětoval svůj život a byl ukřižován.

B.Roučková, 9.B

Velikonoce

Marie Fišerová Ema Kuvčková

Položili jste si někdy otázku, jak na vás působí velikonoce? Co je lepší: takтика pro ženy?

Zamysleli jsme se nad podobnými otázkami a došli jsme k názoru, že velikonoce nepatří mezi naše oblíbené svátky. Mazanec, nádivka či čokoládový beránek jsou pěkným zpestřením, ale většinou volíme takтика takzvané nejsem doma. Některé ženy nejspíše tvrdí, že mají tento svátek rády a muži to dělají pro naše dobro, avšak my si myslíme, že potom zbydou leda tak modřiny a ke zdraví to má daleko. V dětství nám naši rodiče a ostatní příbuzní schovávali různé čokolády po zahradě a my jsme se museli hledat, teď už jsme ale starší a po čokoládě ani vidu ani slychu.

TAJENKA:

Náš jediný oblíbený věc na velikonočních je _____

- 1 Jméno bílé květiny, která začíná kvést na jaře
- 2 Chlapci si na velikonoce z proutí vyrábějí...
- 3 Co má správná zrna vyhlí na muže, když přijde pozdě na župačku?
- 4 Dívky malují...
- 5 2 proutí jakého stromu se pletou pomůcky?

Vyluštěte si osmisměrku nebo křížovku ☺

Velikonoce

Průběh našeho národního
Velikonoce začal, když byl náš
bábi se po babičce a po babičce po
matce. Tato babička byla velká
holky sice domov a kuchyně,
matka sice sice a sice, ale
na to, když babička byla
na babičce a sice, ale
kuchyně sice sice sice sice
kuchyně sice sice sice sice
na to sice sice sice sice
kuchyně sice sice sice sice

Chvilky na poznámku
1. Co znamená na velikonoce?
2. Jak se sice sice sice sice
3. Velikonoce jsou...
4. Sice sice sice sice
5. Sice sice sice sice
6. Sice sice sice sice
7. Sice sice sice sice
8. Sice sice sice sice
9. Sice sice sice sice
10. Sice sice sice sice
11. Sice sice sice sice
12. Sice sice sice sice
13. Sice sice sice sice
14. Sice sice sice sice
15. Sice sice sice sice
16. Sice sice sice sice

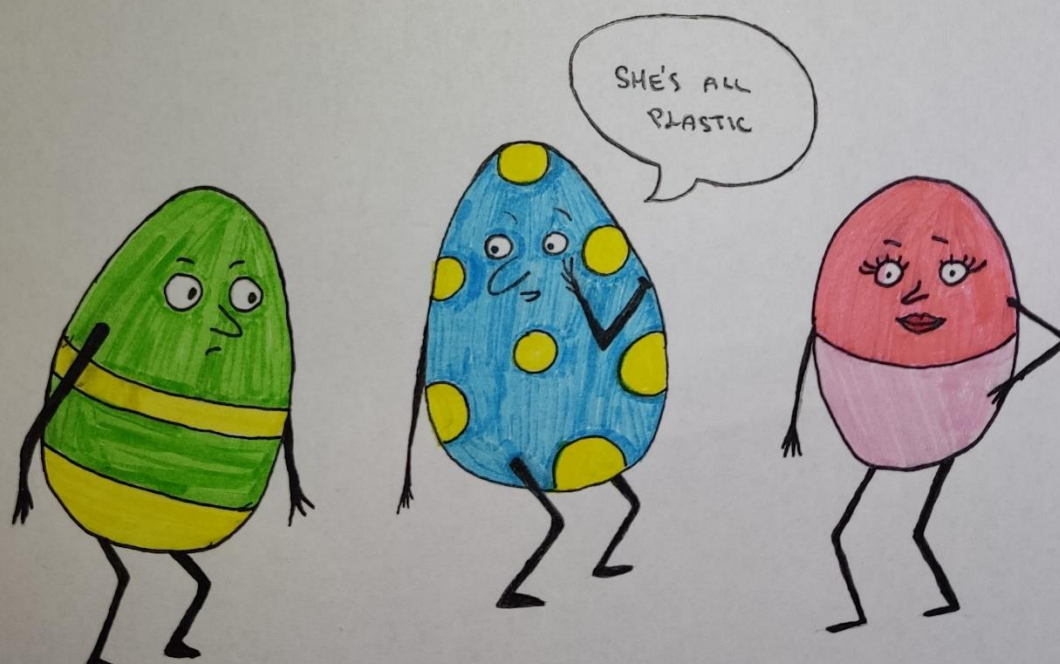
Děkuji vám, 8.A
růž

D.Behúnová, K.Dvořáková, 8.A

VELIKONOCE

Každý rok na Velikonoce došli muži z kluci s pomlázkami upletené z proutů za ženami, aby je vyšňupali. Říkal se totiž, že když ženy na Velikonoce vyšňupají muže, oněchne a bude zelná po celý další rok. Myslíme si, že je to genderově nevyvážené, protože muži mletí ženy které nic nemohly a musí jim odevzdat ještě vejce. Muži si jistě myslí, že je to zábavná činnost ale pro nás ženy už to tak zábavné není. Musíme totiž nabarvit vajíčka, upéct beránka a obsloužit muže, který šel na návštěvu k ^{jiným} ~~ostatním~~ ženám.

K.Soukupová, V.Blechová, 8.A

Velikonoce

Velikonoční zvyky a jaký na ně máte názor?
Podle internetu jsou nejoblíbenější tradice malování kraslic nebo pletení pomlázek.

Pomlázka je jeden z hlavních symbolů Velikonoc a je pletená ze 4 až 12 vrbových proutků. Na Velikonoční pondělí chodí chlapeři šupat slečny, aby jim předali mladost, pružnost a svěžest. Ženy a dívky dají chlapecům za odměnu malovaná vejčka neboli kraslice a další různé sladkosti. Kraslice mohou sloužit třeba jako dekorace, ale také symbolizují zrození či plodnost.

Podle našeho názoru Velikonoce nejsou špatný svátek, ale šupání pomlázkami rozhodně není naše oblíbená věc. Domníváme se, že to může většině dívkám přijít nepříjemné a ztrapňující. Záleží podle toho, kdo a jak koleduje. Většinu dívek baví zdobit a vytvářet kraslice. Zdobení kraslic je podle nás jedna z nejkrásnějších tradic Velikonoc, ale stejně u nás vyhrávají sladkosti.

6.C

M.Petrová, 6.C

Středověk na vlastní žaludek

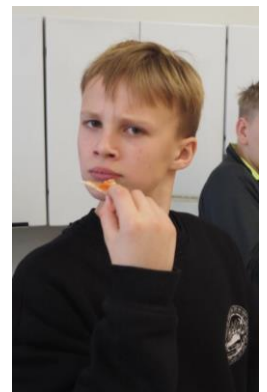
V dnešní době si můžete v supermarketu koupit vše, na co máte chuť. Dobré maso, lákavé pečivo, sladkosti nebo exotické ovoce. Ve středověku to tak ale vůbec nebylo, nešlo to dokonce ani před necelými 100 lety.

Ve středověku panovalo přísné rozdělení společnosti, jinak se jedlo u panovníkova dvora, jinak jedla šlechta, jinak kněží a jinak se stravoval obyčejný lid. Prostý člověk jedl hlavně polévky a kaše z obilnin a luštěnin, zeleninu a k tomu chléb a nebo obilné placky, které se pekly na ohni.

Naše třída si v hodině dějepisu vyzkoušela, jak se právě takové placky pečou a jak chutnají. Měli jsme to oproti středověku o hodně jednodušší, odpadlo nám několikahodinové ruční mletí mouky a rozdělávání ohně. Pro lepší chuť jsme si placky natřeli marmeládou. Myslím, že se nám povedly a vlastně to nebyla vůbec špatná svačina.

7. C

Víš, co bys jedl, kdyby sis dal ve středověku toto:

1. šalše

- a) hustá omáčka k masu, ochucená např. bylinkami
- b) bramborové placky
- c) hustá zeleninová polévka

2. měchura

- a) pečená brambora
- b) pokrm z tvarohu nebo sýra zabaleného v těstě
- c) pečený bramborák plněný masem

3. varmuže

- a) vývarová polévka
- b) pečený chleba
- c) kaše

4. baba

- a) dnešní žemlovka
- b) dnešní bramborová kaše
- c) dnešní buchta

Řešení:

1.A, 2.B, 3.C, 4.A

A teď trochu jiné recepty...

Recept na skvělé známky

Snad každý školák a student sní o dobrých známkách. Získat je je poměrně snadné s naším receptem: Elixír úspěchu.

Na tvorbu elixíru si připravíme čtyřlístek pro štěstí, špetku odvahy, jeden litr vývaru ze všech možných učebnic, lžičku moudrosti a přidáme porci píle. Nakonec přijde nejdůležitější tajná přísada.

Nejdříve si ohřejeme vývar z učebnic, doporučuji například použít vývar z matematiky a českého jazyka. Poté co tekutina zteplá, přidáme rozdrčený čtyřlístek, ten vám dodá štěstí. Nelekejte se, voda trochu zmodrá, to je znamení, že postupujete správně. Dále přidáme špetku odvahy, ale dávka se může lišit uvažujte tedy podle sebe, podle toho, kolik byste jí chtěli mít. Lektvar necháme chvíli povařit. Už se skoro blížíme ke konci, naší předposlední přísadou je lžička moudrosti, pro dobré známky je tato ingredience základ. Poté co se ujistíte, že kapalina je stále modrá a vše je takové, jak má být, přidáme poslední tajnou a nejdůležitější přísadu. Ptáte se, co to je? Je to trpělivost, hlavní přísada všech úspěchů na světě. Občas vám může lektvar na dobré známky vybuchnout, když se něco pokazí. Ale vy tam musíte přidat trpělivost a věřte mi, že pokud budete trpěliví, tak se vašemu úspěchu nevyrovná žádný elixír.

Anička Markvartová, 9.A

Lektvar úspěšnosti u přijímacích zkoušek

Budeme potřebovat jeden středně velký čtyřlístek, jeden instantní prášek dobré nálady, velký kuchyňský hrnec, litr křišťálové vody, didaktické testy z předchozích let, nejlepší dostupnou učebnici českého jazyka a matematiky.

Jako první si vezmeme hrnec, do kterého nalijeme 1 litr křišťálové vody. Do hrnce vložíme několik kostek ledu, aby voda zůstala co nejdéle studená. Postupně si začneme do hrnce vždy po 10 minutách přidávat jeden lístek ze čtyřlístku. Tím se nám voda zbarví do zelena, ale to může někoho odradit, takže vezmeme lesní borůvky (nebo si tam každý může dát ovoce podle libosti). Pokud jste zvolili borůvky, lektvar se zbarví do fialova a dokonce i krásně voní. Teď vezmeme všechny loňské didaktické testy a natrháme je do hrnce. Necháme to chvíli na sebe vzájemně působit. Dále vezmeme učebnici češtiny a všechny strany až do strany 100 natrháme a přidáme do hrnce. To samé uděláme i s učebnicí matematiky. Vše pořádně zamícháme a přelejeme do lahviček. Všechny lahvičky rychle odnesem do lednice, ale ne do mrazáku, jinak by nám lektvar zmrznul. Po vychladnutí můžeme lektvar užívat.

Doporučení: Při pití lektvaru ještě musíte říct dvě důležité formulky: “Nic není jednou.” a “Kdo chce kam, pomozte mu tam.” A teď už máte 100% jistotu na úspěch.

Upozornění: Lektvar může mít i vedlejší účinky jako je trvalé zlepšení z matematiky a českého jazyka. Lektvar se také může použít i jinde i u přijímaček. Hodně štěstí!

Natálka Pitelová, 9. A

Návod na úspěch u přijímacích zkoušek

Na úvod si představíme náš cíl a věci potřebné k získání našeho cíle. Naším cílem je získat řešení didaktických přijímacích testů z českého jazyka a matematiky pro letošní školní rok.

Budeme potřebovat: 1x popelářský vůz, 4x středně velká výbušnina typu C4, 1x neprůstřelný kufřík, 1x černé sako, 21 x kuře, 2x spolehlivý komplic, který se nebojí kuřat. 1x

Poté co si opatříme všechny věci, můžeme začít. Jako první vezmeme popelářské auto a 2 komplice a ve čtvrtek v ranních hodinách přijedeme k budově cermatu na adrese: Jankovcova 933/63, 170 00 Praha 7. Budeme předstírat, že jedeme vyvést odpad, ale v jeden moment se oddělíte a infiltrujeme se do budovy. Čekat na každém rohu bude po zuby ozbrojená ochranka. V tuto chvíli využijeme naše statečná kuřata. Vždy jedno statečné kuře vyšleme, aby odradilo ochranku a my mohli bez problémů proklouznout dále. Takto pokračujeme až do 5. patra. Zde nás čeká nejtěžší krok. Na naše poslední nejvíc statečné kuře přiděláme 4 středně velké výbušniny typu C4. Kuře pošleme směrem na opancéřované dveře, které takto bez problémů odpálíme. Poté si rychle vyzvedneme výsledky testů, nahodíme sako a předním vchodem vyjdeme, jako by se nic nestalo.

Tímto se dostáváme k závěru. Pokud jste postupovali správně, právě byste měli mít doma řešení didaktických přijímacích testů pro tento školní rok. Doufám, že se vám přijímací testy vydaří a držím vám všem palce, kdyby náhodu někdo nechtěl spoléhat na tento postup, můžete zkusit klasiku, a to prostě a jednoduše se učit. Otázka zní, co je jednodušší???

Tomáš Holeček, 9. A

Pohádky

Koniklec

Byl jednou malý koniklec jménem Karel. Narodil se na koniklíčkovém poli, kde okvětní lístky zářily pastelovými barvami. Karel vyrůstal mezi ostatními koniklíčky, ale v jeho srdci se skrývala touha po dobrodružství a objevování nových míst.

Jednoho slunečného rána se Karel odhodlal opustit pole a vydat se na svou cestu do neznáma. Procházel lesy, loukami a potůčky. Obdivoval krásu přírody a poslouchal šepot větru.

Během svých putování potkal zajíce jménem Hopík, který mu ukázal tajné cestičky lesem. Potkal také jezevce Šustíka, který mu vyprávěl o dobrodružstvích, jež zažil v podzemních chodbách. A potkal malou ještěrku Lízu, která ho naučila tančit pod paprsky slunce.

Karel se stále více otvíral krásám světa a přátelství s ostatními tvory. Ale přesto ho občas stínil stesk po domově a rodině. A tak se rozhodl vrátit zpět na koniklíčkové pole.

Když dorazil na pole, byl vítán radostným pleskotem okvětních lístků ostatních koniklíčků. Byl šťastný, že se mohl podělit o svá dobrodružství a nové přátele. Koniklíčky ho obklopily a vyprávěly si o jeho odvaze a odlišnosti.

Karel se stal nejznámějším koniklecem ve vesnici. Děti ho vyhledávaly a obdivovaly jeho jasnou barvu a statečnost. Každý koniklec si uvědomil, že je krásný a důležitý. Pole se stalo symbolem jedinečnosti a zázraků přírody.

Karel naučil ostatní koniklíčky, že domov je tam, kde je láska a přijetí. A společně vytvořili pole plného radosti a barevného štěstí. A tak Karel žil šťastně až do konce svých dní, vědom si, že jeho odvaha a touha po dobrodružství proměnily jeho život i životy ostatních koniklíčků.

Václav Holeček, 9.A

O CHYTŘÉM KONIKLECI

Na malebné louce u starého lesa rostlo ohromné množství rostlin, které výrazně zářily barvami květů. Barvy měly různé a byly též různě roztroušené po louce, a tak vytvářely zmatek budící krásnou spirálu.

Na kraji louky, spíše u lesa, se tyčila květina, která měla podle tvarů lístků přezdívku hadí jazyk. Byla to všímavá rostlina, ovšem neprokoukla hloupou pampelišku, které moc předala. Pampeliška se o chod louky moc nestarala. Nepřipravila ani zazimování rostlin a obranu proti mrazu. To byla velká chyba.

Jednoho rána se zvedla hustá a mrazivá mlha. Ta nebyla jedinou, kdo začal škodit. K mlze se přidaly sníh, mráz, led, a zkrátka zima. Ovšem ne ledajaká zima. Byla tou nejostřejší. Přežila jen hrstka připravených rostlin. Když začalo přicházet jaro a sníh roztál, spatřila hrstka přeživších paseku po zimě. Od té doby se vždy rostliny na zimu připravovaly, ale za pár let už nebyla zima tak tuhá a přípravy přestávaly.

Koník, moudrá rostlina z kraje lesa, kterému se tak říkalo na znamení útěku před zimou, se ale dále tvrdohlavě ochlupoval proti zimě, která již vypadala jako časně jaro. Za to se mu všechny ostatní rostliny posmívaly. Dokonce získal posměšné jméno koniklec. Jeho chlupy se

totiž považovaly za jakousi klec, která ubírala na svobodě. Koník, ostatními přejmenován na koniklece, byl ale nezlomný.

Po pár letech krutá zima opět přišla a kromě koniklece, který ji očekával, všechny rostliny uhynuly. Koniklece začal obnovovat říši rostlin, a to se mu povedlo. Dnes je zde naštěstí mnoho rostlin. Spousta z nich na zimu však stále zapomíná.

Vojtěch Růžička, 8. B

Koniklece Bohouš

Ahoj, jmenuji se Bohouš. Jsem koniklece a nikdo mě nemá rád. Rozhodl jsem se opustit pole a vydat se jinam. Procházel jsem přes louky a lesy, až jsem dorazil k rybníku. Na pevnině seděla labuť na vajíčkách. Tak se jí slušně ptám: „Ahoj, jmenuji se koniklece Bohouš a potřebuji se někde usadit, mohl bych tu u vás zůstat?“ a našťavaná labuť odpoví: „V žádném případě, copak vypadám jako chůva?“ Smutný jsem se tedy vydal dál.

Šel jsem dál a narazil jsem na veverku, která si zrovna loupala oříšek. Tak se ptám: „Ahoj, jmenuji se koniklece Bohouš a potřebuji nový domov.“ Veverka se na mě divně podívá a povídá: „Nechci sem nikoho, kdo neumí lézt po stromech.“ Sklonil jsem hlavu a odešel.

Najednou jsem slyšel smích z lesa. Šel jsem se tedy podívat, kdo se v lese tak nahlas směje. Přišel jsem k doupěti, ze kterého vycházel ten smích. Z doupěte vykukla zrzavá hlava s dlouhými ušima. Byla to liška a zrovna měla v doupěti tři mláďata. A tak jí povídám: „Jmenuji se koniklece Bohouš a hledám nový domov, nemohl bych zůstat tady s vámi?“ a liška odpoví: „Ne, na koniklece jsem alergická a nejsi zvíře, tak zmiz.“ Se slzami v očích jsem odešel.

Pak do mě vrazil zajíc a říká: „Omlouvám se, musím pospíchat domů, moje děti mají hlad!“ Byl docela milý. Pospíchal jsem tedy za ním, až mě dovedl ke své noře. Maminka zaječice byla hned na první pohled moc hodná, sebral jsem tedy odvahu a říkám: „Ahoj, jmenuji se koniklece Bohouš, potřebuju nový domov, smím tu zůstat, prosím?“ a mamka zaječice povídá: „To víš, že můžeš, Bohoušku.“ Byl jsem nadšený, že konečně budu někam patřit a že mě budou mít rádi takového, jaký jsem. A tatínka zajíc povídá: „Vítej do rodiny, Bohoušku!“ A tak jsem s nimi žil až do konce svých dnů.

Naděžda Lakotová, 8. B

Krásné Velikonoce a prosluněné jaro
Vám přejí všichni z Lerchovky!

